

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2018 r. – Melin / Parlament**(Sprawa T-726/18)**

(2019/C 65/54)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Joëlle Melin (Aubagne, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności zarzutu niezgodności z prawem i stwierdzenie niezgodności z prawem art. 33 i 68 przepisów wykonawczych do Statutu posła, a zatem;
- stwierdzenie, że decyzja sekretarza generalnego z dnia 4 października 2018 r. jest pozbawiona podstawy prawnej;

zasadniczo:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 4 października 2018 r., doręczonej pismem nr D316037 z dnia 10 października 2018 r., wydanej na podstawie art. 68 decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego 2009/C 159/01 z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. „dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, w której to decyzji stwierdzono istnienie zadłużenia po stronie skarżącej w wysokości 130 339,35 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach zatrudniania asystentów parlamentarnych i uzasadniono windykację tej sumy;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2018-1597 informującej skarżącą o stwierdzeniu po jej stronie zadłużenia w związku z decyzją sekretarza generalnego z dnia 4 października 2018 r., – „windykacja nienależnie wypłaconych kwot z tytułu zatrudniania asystentów parlamentarnych – zastosowanie art. 68 przepisów wykonawczych do Statutu posła i art. 78-79 rozporządzenia finansowego”;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zarzutu niezgodności z prawem z tytułu naruszenia przez art. 33 i 68 przepisów wykonawczych do Statutu posła przyjętych decyzją Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, zwłaszcza z powodu braku ich jasności i precyzji.
  2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia wymogów formalnych, z uwagi na to, że zaskarżona decyzja nie umożliwia dokładnego zapoznania się z podstawami odmowy dopuszczalności dokumentów przedstawionych jako dowody świadczonej pracy. Decyzja jest zatem pozbawiona uzasadnienia z naruszeniem art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który ustanawia prawo do dobrej administracji.
  3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia praw skarżącej, jako że nie została ona wysłuchana ustnie przez sekretarza generalnego, lecz jedynie za pośrednictwem pisemnego etapu postępowania.
-